

Midden de mooie herfstkleuren van de Lakebossen te Ruddervoorde

Geschreven door Frans D'Haeyere op 12-11-2017

Veelbelovend zag het weer er niet uit toen ik richting Oostkamp, deelgemeente Ruddervoorde, reed. Het ging doorheen een pletsende regen, volgens de weersvoorspellingen, dat wel. Dan kwamen er ook nog eens wegeniswerken aan te pas vlakbij mijn bestemming, zaal Ridefort. Het was zoeken naar een parkeerplaatsje maar het viel al bij al nog mee. Ik was niet al te haastig om te vertrekken, dus eerst tijd voor een praatje hier en daar. En zie, toen ik vertrok hoefde ik mijn paraplu niet open te trekken, als dat maar zou blijven duren.

Ik opteerde voor de 11 km want daar zaten de Lakebossen in. Een wandelaar wil altijd ook wel een stukje groen al zou het er waarschijnlijk modderig bijliggen gezien de vele regen van de laatste uren.

Het ging langs rustige landelijke wegen gedurende 3,9 km tot aan rustpost 't Schuurke. Intussen hadden we genoten van het landelijke zicht en de mooie Tempelierhoeve. 't Schuurke was het afspraakpunt voor een gratis rit met de koets richting kasteel Lakebos heen en terug. Ofschoon deze rit voorbehouden was aan de twee kleinste afstanden, kon ik mee met de eerste lichter van drie koetsen, het was immers nog vroeg en redelijk rustig. Dat was uiteraard leuk meegenomen om enkele leuke foto's te maken onderweg. Met zijn zessen per koets namen de paardjes in rustig tempo de koetsen op sleeptouw. Het werd helemaal leuk toen we doorheen de modderige en hobbelige paadjes van het bos trokken. Het was beter als je nog niet ontbeten had maar de bedreven menners wisten er wel weg mee. Hoe meer wandelaars we tegenkwamen hoe meer we gefotografeerd werden maar omgekeerd kwamen we uiteraard ook aan onze trekken. Het was opnieuw genieten van het landschap en het regelmatig

hoefgetrappel van de paarden. Na een kleine drie kwartier, inclusief een korte rustpauze aan kasteel de Lakebosschen kwamen we terug aan rustpost 't Schuurke en kon ik mijn tocht verder zetten.

Aan landelijke en onverharde wegen is hier geen gebrek. De bomen vertonen al een mooie herfstkleur en helemaal mooi werd het toen de Lakebossen voor mij een tweede keer in zicht kwamen. Diepe vaalgele kleuren vertoonden de vele bladeren die het bos tooiden. Ik werd ondergedompeld in die herfst sfeer met zijn prachtige kleuren en zijn statige kasteel. Ik waande mij in een sprookjeswereld, echt genieten was het. De rustpost was gevestigd in de Orangerie van het domein. Het kasteel Lakebossen is een prachtig gebouw al valt de geteisterde toren wel op, de spits lijkt zoek. In de volksmond heeft het statig gebouw de naam Rood Kasteel gekregen. Het ganse kasteeldomein bestaat uit een kasteel met koetshuis, gelegen in een park met twee vijvers. Het kasteel is opgetrokken in de neogotische stijl, ontworpen door Jean Béthune in 1876. Begin van de jaren 1950 werd het afgebroken en in 1984 op eigentijdse wijze herbouwd met behoud van de originele bouwelementen. Een 'lake' is een gracht of greppel in een weiland midden een boslandschap. Het kasteel is verbonden met de beruchte moorden van Beernem. Het werd een goed bekeken filmreeks destijds uitgezonden door de VRT en deels opgenomen in dit kasteel.

Maar niet te veel denken aan deze gruwel en rustig verder genieten van dit laatste stuk van 4,6 km. Ik had onderweg nog een paar druppels gevoeld maar niet de moeite om de paraplu open te trekken. Aan de hemel verschenen donkere wolken, als dat maar goed bleef tot het einde. Er trokken ook nog mooie zichten voorbij midden het vele groen van de streek. Hiermee kwam een einde aan een zeer genietbare tocht. De zaal zat stampvol toen ik opnieuw zaal Ridefort betrad. Dank aan het bestuur van de Godelievestappers en de parcoursbouwer die weeral het beste van zichzelf gegeven heeft om het de wandelaar naar de zin te maken.

Geschreven door Frans D'Haeyere. Geniet mee van enkele tientallen foto's die je hier vindt door hieronder op 'Fotoreportage' te klikken.

Bron: www.wandelgazette.be